

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 25.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 40 (1822)

Gorica - četrtek, 18. oktobra 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Zamujene ure...

Ko prelistavamo misijonsko zgodovino, nas upravičeno obide občutek žalosti. Še danes stojimo pred vso Azijo kakor nemočni. Izvzeti so Filipini. V zgodovini pa so se nudile priložnosti, ki jih je Cerkev zamudila. Danes bi morda bila Japonska, Kitajska, Indija cvetoče krščanske dežele. Kaj bi to pomenilo za svet!

Toda to je zdaj zgodovina. A če historia docet — zgodovina uči, potem je vredno vedeti za zamujene ure, da prav danes, ko morda ne moremo prav preceniti razlag, zakaj ti misijonski neuspehi preteklosti, ne storimo iste napake. Krivda bi bila toliko večja, ker je dostop toliko lažji. Če mislimo na dolgo potovanje Monte Corvina in na današnji letalski polet, ni primere. Če mislimo na kulturne oddaljenosti vseh teh dežel in današnjo možnost medsebojnega spoznavanja in izmenjavanja kulturnih vrednot, bi bila toliko bolj zadolžena Cerkev 20. stoletja kot je bila Cerkev v 8. ali 13. ali 17. stoletju.

Ko se je Cerkev v 19. stoletju misijonsko osvestila kljub prejšnjim izkušnjam ali prav zaradi prejšnjih razočaranj, ni bila na misijonsko delo pripravljena. Preveč je vse delo povezala s kolonialno politiko. Ni treba prebrati najnovejših kritik. Jasno je povedal veliki misijonski klicar Pij XI.: »Nacionalizem je bil za misijonsko delo vedno zlo. Ne gremo predaleč, če rečemo, da je bil za misijonsko delo prekletstvo.« In ne smemo biti začuden, da danes plačujemo davek za te napake.

Toda smo pred nevarnostjo, da napravimo nove napake. Najhujša bo pač ta, da skušamo ulti temu problemu. Vsak je tako zaposlen s svojimi skrbmi, da se zdi odveč misliti na to vesoljno skrb Cerkev. Janez Pavel II. je krepko zaposlen z vsemi skrbmi starih krščanskih dežel. A zato nič manj ni misijonski papež kot je bil Pij XI.: Zamujena bo ura, če bo njegov ponovni klic izvenel v prazno.

Moremo tudi danes opravičiti sebe ne le z delom »doma«, ampak tudi s tem, da so premmoge misijonske dežele misijonarjem nedostopne? Vedno je toliko odprtih dežel, da bi mogli iti tisočkrat graditi božje kraljestvo, kjer ga še ni. In kakor se je nekdanj odprla Japonska, Kitajska, Indija, tako leži pred nami predvsem afriški svet. Čez sto let bo tarnanje prepozno. Ura milosti za Afriko bije danes.

In če se nenadno odpre ta ali oni misijonski svet, bomo pripravljeni? Največja nevarnost je neka misijonska omedlevica. Kako smo veseli, če moremo sporočiti, da je šel v misijino ta ali oni duhovnik, ta ali oni laični misijonar! Očividno je to taka izjema, da moramo priti s to novico na dan kot z redko senzacijo. Biti pa bi moralo nekaj vsakdanjega!

Če so bile ure v zgodovini, ki so šle mimo in so ostale zapisane le kot zgodovinska zanimivost, tega ne ugotavljamo v obtožbo preteklosti, ampak v opomin nam, ki se bližamo koncu drugega tisočletja krščanstva. Ni bridko, da moramo po dva tisoč letih stati pred dejstvom, da smo v manjšini in da s porastom človeške družine postajamo vedno manjši? In nas nekateri modrijani prepričujejo, da pač tako mora biti, da moramo ostati vedno samo kvas, manjšinski kvas, čeprav je ta kvas »vesoljni zakrament« za vse človeštvo.

Ali ni to le tolažba, morda celo opravičilo?

FRANC SODJA CM

Še ta je Vietnamec

Utrecht je škofija na Nizozemskem, ki je sedež primasa holandske Cerkve. Ima pa ta škofija žalosten sloves: že od leta 1977 ni bilo v njej duhovniškega posvečenja. Sedaj se je to zgodilo, a novomastnik ni kak Holanec, ampak begunec iz Vietnama. Posvetil ga je nadškof Simonis, deloval pa bo v Denekampu. Simonis je eden od dveh škofov, ki se v vsem zvesto drži papeževih navodil. Zato doživlja mnogo nasprotovanja s strani tako imenovanih progresističnih katoličanov.

Lep začetek Koroških dnevov

S Koroškega ste nam — drage pevke in pevci — prinesli blago in mehko koroško pesem. Prinesli ste drobec žive slovenske kulture, ki na Koroškem še živi in nastaja. Vi ste porok: da bo na Koroškem naša lepa pesem živela tudi naprej.

Ta prijetna kulturna srečanja in izmenjave, ki jih prirejamo vse tri centralne zveze — Krščanska kulturna zveza, Zveza slovenske katoliške prosvete in Slovenska prosveta — niso samo kulturni učitelji, ampak pomenijo tudi žive človeške stike, poznanstva, prijateljstva. Živimo daleč drug od drugega: vi na severu, v lepi deželi jezer in zelenih gora, v žibelki slovenstva; mi na jugu, ob morju Lepe Vide, na majhnem koščku Krasa in slovenske obale.

Oboji živimo za neko mejo: vi v Avstriji, mi v Italiji. Toda zaradi tega nismo nič manj Slovenci. Kar nas veže v en narod, je slovenska pesem, slovenska kultura in naša skupna usoda.

Ko vidimo pred seboj ta številna mlada grla, te jasne slovenske obraze, nam je pri srcu lepo in prijetno. Bolje in lepše ne bi mogli začeti Koroških dnevov na Primorskem kakor s tem lepim šopkom mladih navdušencev, ki gojijo slovenske pesem.

»Boj se ljudi, ki ne pojejo,« mi je rekel nekoč izobražen in ugleden prijatelj. Na vabilo za ta nocojšnji koncert pa so organizatorji zapisali: »Samo tam bo nastala resnična kultura, kjer petje oblikuje njene osnove.«

Res je: Slovenci radi pojemo. In dokler bomo peli — bomo živeli. In dokler bomo živeli, bomo tudi peli. Naj živi naša lepa pesem, naj živi naša beseda, naj živi naša Koroška!

Prepričan sem, da bodo temu srečanju sledila še druga. Utrdimo naša prijateljstva, naše vezi, povežimo se med seboj, gojimo sveže stike, da bomo vsi ena sama velika družina in en narod!

Pozdravljeni, dragi Korošci med nami! Počutite se zares lepo in prijetno! Upam, da boste od nas odnesli samo lepe spomine.

S temi besedami je predsednik Slovenske prosvete iz Trsta Marij Maver pozdravil mladino dveh koroških zborov, ki so v Finžgarjevem domu na Opčinah odprli v soboto 13. oktobra Koroške dneve na Tržaškem. V imenu Krščanske kulturne zveze se je za topli in pristrčni sprejem zahvalil Hanzl Tomažič.

Sobotni program na Opčinah sta oblikovala otroška zbor iz Skočjana, ki ga vodi Helka Mlinar in iz St. Primoža pod vodstvom Sonje Marko in Stanka Polzerja. Sodeloval je tudi domači mladinski zbor Vesela pomlad. Celotni večer je potekal v prijetnem razpoloženju in navdušil številne prisotne.

Isti večer so se Koroški dnevi začeli tudi na Goriškem in sicer z nastopom skupine Lutke Mladje Koroške dijaške zveze. Nastop je bil v Sedejevem domu v Steverjanu. Koroške goste je najprej

pozdravil v imenu SKPD »F.B. Sedej« predsednik Martin Srebernič. Za njim je stopila na oder občinska odbornica za kulturo Anka Černic in pozdravila v imenu števerjanske občinske uprave.

Predsednik ZSKP Damjan Paulin je odprl Koroške dneve na Goriškem, se zahvalil Krščanski kulturni zvezi za sodelovanje in podčrtal pomembnost podobnih oblik skupnega načrtovanja kulturne prisotnosti s široko zasnovanimi izmenjavami, ki lahko samo krepijo slovensko prisotnost tako v Avstriji kot v Italiji in to v vseh krajih, kjer Slovenci živimo.

Tajnik KKZ Nužej Tolmajer je predstavil lutkovno skupino, ki deluje že deset let in ki je proslavila to obletnico ravno z lutkovno igro »Zvezdica zaspanka«, s katero nastopajo na Koroških dnevih na Primorskem. Zahvalil se je SP iz Trsta in ZSKP iz Gorice za sodelovanje in izrazil željo, da bi se to še nadaljevalo in okrepilo.

»Zvezdica zaspanka« je takoj pritegnila pozornost mladih gledalcev, ki so s posebno radovednostjo sledili predstavi, ki je za marsikatero pomenila pravo novost, saj imamo malokdaj priložnost gledati tako dovršeno izdelano lutkovno predstavo. Igra je ugajala ne samo otrokom, ampak tudi manj mladim gledalcem.

Tudi v nedeljo 14. oktobra so bile razne koroške skupine v ospredju na odrih Goriške in Tržaške.

Ze jutraj so Doberdobci lepo sprejeli lutkovno skupino, ki je v Zupnijskem domu ponovila igro »Zvezdica zaspanka«. Koroške goste je pozdravila predsednica SSO Marija Ferletič, ki je v spomin na to srečanje poklonila sliko, ki predstavlja Doberdob.

Mladi pevci zborov iz Skočjana in St. Primoža so si na poti proti Gorici ogledali grad sv. Justa in Miramar. Vreme je bilo kot nalašč za take ogleda.

V popoldanskih urah sta otroška zbora nastopila v Standrežu in sicer v Zupnijskem domu »Anton Gregorčič«. Mlade koroške pevce je najprej s pesmijo pozdravil domači mladinski zbor, ki ga vodi Elvira Chiabai, nato pa je v imenu mladinskega zbora in PD »Standrež« Kristina Marušič izrekla pozdravne besede. Tem sta se pridružila predsednik ZSKP Damjan Paulin in odbornik KKZ iz Celovca Hanzl Tomažič.

V Trstu sta v nedeljo nastopili dve skupini. Lutkovna predstava »Zvezdice zaspanke« je bila v Marijinem domu pri Sv. Ivanu, kjer je v imenu organizatorjev pozdravil Sergij Pahor, v imenu tržaške občinske uprave pa odbornik Aleš Lokar.

Dekleta strokovne šole iz St. Jakoba v Rožu so nastopila v ul. Risorta z igro »Sinja gora Horeb« Alojza Rebule, ki je bil prisoten na predstavi in tudi spregovoril o delu. Dekleta so nastopila v režiji Petra Stickerja. Pred predstavo sta spregovorila predsednika KKZ in SP Janko Zerzer in Marij Maver.

Koroški dnevi se nadaljujejo do nedelje 21. oktobra.

Andreotti v Trstu in Gradežu

Ceravno osporovan, zunanji minister Giulio Andreotti mirno nadaljuje s svojo dejavnostjo. Tako se je ob koncu preteklega tedna, v petek in soboto mudil v Trstu in Gradežu ter nastopil na raznih prireditvah.

Najprej se je v petek 12. oktobra ob 11.30 udeležil pri Miramaru slovesnosti ob 20-letnici delovanja Mednarodnega centra za teoretsko fiziko, ki ga vodi, kot znano, Nobelov nagrajenec za fiziko Pakistanec Salam.

V popoldanskih urah je obiskal tržaško županstvo. Tam se je sestal z občinskim odborom in z načelniki posameznih svetovalskih skupin. Srečal se je tudi s predsednikom deželne komisije za odnose z Evropsko gospodarsko skupnostjo Dragom Stoko, ki ga je seznanil o položaju slovenske narodnostne skupnosti v Italiji ter o prizadevanjih naše manjšine za doseg zaščitnega zakona. Ni pa bilo na srečanju na županstvu nobenega predstavnika PCI. Ti so hoteli s tem zadržanjem povedati, da se ne strinjajo, kako je prišlo do preimenovanja ulice »Capo di Piazza« v Bartolijevo ulico.

Ko je minister zapustil občinsko poslopje, se je iz množice proti njemu pogal mlad moški s strašilno pištolo v roki. Bil je takoj onesposobljen in aretiran. Gre za 28-letnega Gerarda Deganuttija, ki je bil že ponovno kaznovan zaradi svoje nasilnosti, raznih kraj in zavajanja lastne žene v prostitucijo. Politično pripada skrajni desnici.

Ta je Andreottija na ulici sprejela s sramotilnimi vzkliki in napisi proti vladi, Osimskim sporazumom in »bilingvizmu«. Mladi Listarji (za Trst) so delili tudi letak, na katerem je stalo zapisano, da pomeni odobritev zaščitnega zakona za Slovence izgubo delovnih mest za Italijane. Proti Andreottiju so nastopili tudi radikalci, ki so z napisi zahtevali njegov odstop v zvezi z bančnikom Sindono. Ta protest so radikalci ponovili tudi v dvorani Krožka za kulturo in umetnost, kjer je imel Andreotti predavanje o liku Gianija Bartolija, prvega tržaškega župana po priključitvi Trsta k Italiji. Govoril je zelo previdno, da se ne bi komu zameril. Bartolija je prikazal kot človeka, ki je globoko veroval v ideale svobode in demokracije ter bil odločen borec za italijanstvo Trsta.

ENOTNA SLOVENSKA DELEGACIJA PRI ANDREOTTIJU IN DIZDAREVICU

V soboto 13. oktobra v dopoldanskih urah je Andreotti sprejel v Trstu Enotno slovensko delegacijo. Sestavljali so jo senatorka Jelka Gherbez, Andrej Bratuž, Marija Ferletič, Boris Race, Branko Pahor in Viljem Černo. Člani delegacije so poudarili, da se zadeva zakonske zaštite Slovencev od časa, ko je bil Andreotti ministrski predsednik in z zadevo seznanjen, ni premaknila z mrtve točke. Poseben poudarek so slovenski zastopniki dali vprašanju Slovencev v videmski pokrajini. Končno so tudi omenili nekatera vprašanja v zvezi s slovenskim šolstvom in Slovenskim stalnim gledališčem.

Andreotti je v kratkem odgovoru obljubil, da bo posredoval tako pri predsedniku senata kot pri senatni skupini DC ter naravno pri članih sedanje vlade, da se postopek pospeši.

Ista slovenska delegacija, le Branka Pahorja je zamenjal Filibert Benedetič, se je v soboto 13. oktobra v Gradežu sestala z jugoslovanskim zunanjim ministrom Raifom Dizdarevičem. Člani delegacije so mu razložili stanje slovenske manjšine v Italiji in poudarili, da spada tudi zaštita slovenske manjšine v sklop izvajanja Osimskega sporazuma. Dizdarevič je v odgovoru dejal, da ni dvostranskega srečanja med Jugoslavijo in Italijo, ko se ne bi jugoslovanska stran zavzemala za popolno zaščito naše manjšine. Tako je tudi na srečanju z Andreottijem jugoslovanski zunanji minister dejal, da je treba pospešiti postopek za odobritev zaščitnega zakona, ker bo to okrepilo italijansko-ju-

goslovanske odnose. Andreotti mu je obljubil, da bo že v ponedeljek (tj. 15. oktobra) govoril s predsednikom senata in ga zaprosil, da iz štirih predloženih zakonskih osnutkov sestavi enotnega, ki naj potem postane zakon.

POSVET O PREKOPU JADRAN - DONAVA

Dopoldne istega dne se je italijanski zunanji minister udeležil v Gradežu posveta o prekopu Jadran-Donava, katerega zamenjal je bila vnesena v Osimski sporazum, bo pa koristna tudi za ostale evropske države. Zato so se tega posveta udeležili tudi predstavniki in izvedenci Nemčije, Avstrije, Češkoslovaške in Madžarske. Jugoslavijo so zastopali poleg zunanjega ministra Raifa Dizdareviča tudi jugoslovanski poslanik v Rimu Ante Skateretiko, jugoslovanski konzul v Trstu Drago Mirosi in še nekateri drugi.

Andreotti je poudaril, da bodo odnosi med Rimom in Beogradom toliko boljši, kolikor boljši bodo odnosi ob meji. Ne vznemirja ga, če so mu v Trstu prejšnji dan na ulici dali vzdevek »osimista«. V tej besedi on ne vidi žalitve, ampak mu je le v čast in to zaradi rezultatov, ki jih je ta sporazum prinesel. Med drugim je tudi načrtovanje vodne poti Jadran-Donava. Ta načrt ob sedanjem stanju tehnike ni več utopija. Če bo dovolj denarja in zanimanja s strani podjetij in držav, lahko prekop v letih 2000 postane stvarnost. Svoje misli je Andreotti zaključil z besedami, naslonjenimi na sv. pismo: »V prihodnosti bodo blagoslovljeni le tisti, ki bodo odpravljali sovraštvo in gradili mir.«

Po govorih Andreottija in Dizdareviča se je začela okrogla miza o tehničnih in gospodarskih vidikih nove pobude. Nadljevale se je tudi v nedeljo 14. oktobra. Okrogla miza je potekala v italijanščini in angleščini, ni pa bilo sprotnega prevajanja v srbohrvaščino ali slovenščino, kar je vsekakor čudno, saj gre za prekop, pri katerem naj bi poleg Italije imela Jugoslavija glavno besedo. V ponedeljek so se udeleženci posveta z avtobusi najprej odpeljali v Tržič, kjer naj bi se začela nova vodna pot, nato pa v Slovenijo po bodoči trasi prekopa do Ljubljane, od koder so se na večer vrnili v Gradež.

Težko je trenutno reči, ali bo zamisel o prekopu prodrla. Trst se zanjo ne navdušuje preveč, saj vidi v novem prekopu s tržiskim pristaniščem konkurenco, pa tudi jugoslovanske luke ob severnem Jadranu se čutijo ogrožene. Menijo, da bi jim bil bolj v škodo kot v korist.

Obsojena hrvaška duhovnika

Da vlada ponekod v Jugoslaviji še vedno stalinizem, priča tudi proces, ki je bil v Pulju proti trem hrvaškim duhovnikom in se je zaključil z obsodbo dveh od njih. Župnik Stanko Skunce, star 47 let, doma iz Pulja, je prišel v posest nekaj izvodov lista »Nova Hrvatska«, ki dvakrat na mesec izhaja v Londonu in ga izdajajo hrvaški emigranti, ki so nasprotni sedanjemu režimu v Jugoslaviji. List je pisan zelo zanimivo, prinaša mnogo političnih vesti iz domovine in je seveda zelo kritičen do tamkajšnjih razmer. Na osnovi obtožbe bi moral župnik Skunce prepovedani list takoj izročiti politični policiji (beri Udbi), pa ga je dal brati 50-letnemu župniku Marijanu Milovanu iz neke vasi v bližini Labina (Istra), ta pa spet naprej 54-letnemu župniku Josipu Frkinu iz Velike Górice. Pri slednjem je policija te izvide tudi našla v njegovem avtomobilu, ko ga je ustavila blizu Karlovca. Vsi trije so bili nato obtoženi sovražno propagande zoper obstoječi režim. Duhovniki so se zagovarjali, da so list brali iz radovednosti, ker vsebuje tudi mnogo vesti iz cerkvenega področja in ga niso dali brati drugim. Vse to pa ni nič pomagalo. Župnik Skunce je bil obsojen na deset mesecev zapora, pogojno na tri leta, Milovan na 14 mesecev, Frkin pa je bil oproščen.

Mešani pevski zbor »Rož« iz St. Jakoba v Rožu (vodi Lajko Milisavljevič)

Po sledih Kristofa Kolumba

12. oktobra 1492 je Kristof Kolumb na otoku Hispaniola (danes sta tam dve državi: Santo Domingo in Haiti) prvič stopil na ameriška tla, čeprav se tega takrat ni niti zavedel. Latinska Cerkev se je sklenila na ta dogodek pripraviti z osemletno pripravo in prav sv. oče naj bi odprl to vrsto svečanosti. Zato je poletel v državo Santo Domingo.

POSTANEK V ZARAGOZI

Toda pri tem ni mogel obiti Španije. Ta je bila tista, ki je po Kolumbu odkrila novi svet in ki mu je skozi stoletja dajala kulturni, jezikovni in katoliški pečat. Z osvojevalci so šli tudi misijonarji, ki so zasidli Cerkev v novih deželah.

V Španiji je praznik Pilarske Matere božje v Zaragozi že od nekdaj 12. oktobra. Prav ta dan je bila Amerika odkrita. Zato sovpada ta praznik z Dnevom obeh Amerik (Día de las Américas), ki se vsako leto po vseh tamkajšnjih državah praznuje. Razumljivo torej, da se je sv. oče pred odhodom na Santo Domingo ustavil prav v Zaragozi in obiskal tamkajšnje Marijino svetišče. V Zaragozi je tudi prenočil.

Ob prihodu 10. oktobra zvečer sta ga sprejela španski kralj Juan Carlos I. in njegova žena Sofija. Sv. oče je takoj v prvem govoru poudaril, da se Cerkev ni mogla izogniti praznovanju odkritja obeh Amerik, saj je prispevala svoj bistven delež pri evangelizaciji nove celine. Zahvalil se je Španiji za opravljeno delo pri tej evangelizaciji in pohvalil sedanji rod, ki nadaljuje s tem poslanstvom, saj je trenutno po svetu kar 18.000 španskih misijonarjev in misijonark.

Malo kasneje je sv. oče obiskal Marijino svetišče, nato pa na trgu pred baziliko prebral zbrani množici svojo »Poslanico Španiji«. Dejal je, da Cerkev spoštuje avtonomijo svetne oblasti, a rada z njo sodeluje, ko gre za dobro človeka. Kar Cerkev zahteva, je svoboda izvrševanja svojega poslanstva. Nato je pozval španske katoličane, naj svoje osebno, družinsko in javno življenje oblikujejo v soglasju z načeli vere. V zvezi s tem je omenil razpoko, splav in svobodno šolo, probleme, ki trenutno razdvajajo špansko družbo. Zavzel se je tudi za socialno pravičnost.

V DOMINIKANSKI REPUBLIKI

Naslednji dan, 12. oktobra, okrog dveh popoldne, je sv. oče stopil na tla Dominikanske republike. Takoj po prihodu je v stolnici obiskal grob Kristofa Kolumba. Nato je v navzočnosti nad sto škofov, ki so prišli iz vseh ameriških držav, opravil sv. mašo. V govoru je poudaril pet točk: 1. Opredelitev za reveže ne sme biti ne izključujoča ne edina skrb Cerkev. 2. V revežu se ne sme gledati nekega razrednega nasprotnika ali človeka, ki pripada drugi Cerkvi kot je Cerkev, zgrajena na načelstvu papeža in škofov. 3. Treba je pri človeku upoštevati obojno usmerjenost: zemeljsko in onstransko. 4. Družbene spremembe je treba tako urediti, da se pri tem ne pade v objem sistemov, ki človeka oropajo svobode, mu vsilijo ateizem ali pa ga izvotlijo s praktičnim materializmom. 5. Prva in najbolj potrebna osvoboditev obstaja v osvoboditvi od greha, ki gnezdi v človeku in je vzrok nasilja v družbi in družbenih grehov.

Kot običajno se je sv. oče sestal na olimpijskem stadionu z mladimi — bilo jih je 60.000 — in prebral »poslanico bratstva in miru« vsem narodom Latinske Amerike, ki naj oblikujejo svojo celino v duhu krščanstva, bratstva, svobode, pravičnosti in miru, zvesti Kristusu in latinsko-ameriškem človeku.

V govoru na škofo obeh Amerik (navzoči so bili tudi nekateri španski in portugalski ter s Filipinov) je papež obsodil vse tiste, ki se poslužujejo nasilja namesto dialoga, ki skušajo politične rešitve nadomestiti z močjo orožja in ideološkega pritiska, ki ponujajo malike bogastva in užikov, ki kvarijo sočloveka z mamili in pornografijo, ki propagirajo sterilizacijo Latinske Amerike, protispočetna sredstva, splav, uničujoč s tem trdnost, enotnost in rodovitnost družin. Obsodil je samoljubje bogatih slojev, ki pušajo široke plasti prebivalstva v dramatični revščini in ob robu družbe. Isto obsodbo zaslužijo tisti, ki se od zunaj vmešavajo v latinsko-ameriške razmere, iščejo pri tem gospodarske, ideološke ali blokove koristi.

Sv. oče je nato naštel nekatere naloge Cerkve Latinske Amerike: edinost s škofi, pospeševanje duhovnih poklicev, načrtna kateheza, oblikovanje krščanskih laikov, ki se bodo zavedali svoje odgovornosti. Paziti je treba, da ne bo prišlo do osla-

bitve cerkvenega občestva s propagiranjem »ljudske cerkve« ali s širjenjem raznih verskih sekt, ki imajo malo opraviti s krščansko vero. Raznim etničnim skupinam je treba ohraniti njihovo identiteto in kulturo, obenem pa delati na spravi, ki naj zajame vse bratske latinsko-ameriške države in odstrani nasilje in medsebojne spore.

OTOK PUERTO RICO

Iz Santo Dominga je papež odletel še na bližnji otok Puerto Rico, kjer se je zadržal sedem ur. Otok je odkril Kristof Kolumb na svojem drugem potovanju in mu nadel ime »Otok sv. Janeza Krstnika«. Danes nosi to ime otoško glavno mesto San Juan. Leta 1898 so ZDA otok izrgale Španiji; od leta 1917 so Portorikanci severnoameriški državljani, Puerto Rico pa je »svobodna pridružena država« s svojim parlamentom in senatom; ZDA predstavlja guverner. Uradna jezika sta španščina in angleščina.

Sv. očeta je ob prihodu sprejel ameriški zunanji minister George Shultz. Na trgu »Las Américas« je papež nato imel govor duhovno-moralnega značaja, opozoril, da je treba pomagati zlasti moralnemu zdravju mladine in družine, se zavzel za obrambo človeškega življenja, laike pa povabil, naj pomagajo pri preobrazbi tamkajšnje družbe. Poseben pozdrav je naslovil na kubanske vernike, ki so našli zatočišče na portoriškem otoku.

Pred odhodom se je še sestal v športni palači univerze Srca Jezusovega z nad dva tisoč duhovniki, redovniki, redovnicami in bogoslovci. Dejal jim je, naj bodo Kristusove priče in njegovi posnemovalci, graditelji Cerkve in oznanjevalci bratstva in dialoga, vedno povezani s svojimi škofi. Naj oznanjajo moralna načela, oblikujejo laike, ki naj potem delujejo v družbi. Duhovnik naj povezuje, nikdar pa razdvaja vernike. Redovniki naj pazijo, da jih zunanja aktivnost ne bo odtrgala od Boga in jim odvzela lastno identiteto. Naj naprejo gojijo duhovniške poklice, ki so, hvala Bogu, kar številni. Dokaz za to je, da so vsi škofje na otoku domačini in da ima Puerto Rico svojega kardinala.

Sv. oče se je vrnil v Rim v soboto 13. oktobra v opoldanskih urah. Šel je najprej na grob sv. Petra in se Bogu zahvalil za uspešno zaključeno potovanje.

J. K.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Letošnjo Nobelovo nagrado za književnost je prejel 83-letni češki pesnik Jaroslav Seifert. Vest mu je sporočil švedski poslanik v Pragi, kjer je Seifert na zdravljenju v bolnišnici. V tujini je pesnik bolj malo znan. V slovenščino je prevedenih nekaj njegovih pesmi, v italijanščino pa nobena. V Češkoslovaški je Seifert prejel po zadnji vojni dvakrat najvišje državno priznanje. Do leta 1968 je bil tudi predsednik Združenja čeških pisateljev. Ker ni odobral sovjetske okupacije svoje države leta 1968, je bil odstavljen. Leta 1977 se je pridružil podpisnikom Listine o človekovih pravicah. Verjetno je to njegovo zadržanje nemalo pripomoglo k temu, da je prejel letošnjo Nobelovo nagrado za književnost.

■ V ponedeljek 8. oktobra ob 10. uri ponoči so neznanci razstrelili spominsko obeležje, ki ga je 29. oktobra 1971 postavila v neposredni bližini vasi Muljava (kjer se je rodil pisatelj Josip Jurčič) tamkajšnja krajevna boričevska organizacija. Na spominskem obeležju, ki je imelo granitni podstavek, je bila vgrajena marmornata plošča z napisom »Po izdajstvu so 29.12.1944 tu pod streljo iz zasede belogardistov izgubili življenje Alojz Bučar, Milan Kusar, Ivo Alič in neznani tovariši.«

■ Sodne oblasti so poslale v obmorski kraj Patti na Siciliji (nasproti Eolskim otokom) na prisilno bivanje bivšega palermškega župana iz demokrščanskih vrst Vića Ciancimina. Obtožen je, da je kot župan in še prej kot odbornik za javna dela mafijskim podjetjem poskrbel dobičkanosne posle ne da bi ti šli na predpisano licitacijo. Mož se je v Pattiju naselil v enem najbolj luksuznih hotelov. Če ga sodniki do 30. oktobra ne bodo formalno obtožili, bo s tistim dnem spet na svobodi kot to določa zakon o preventivnem zaporu.

■ Naftovod Juna, ki dovaja čistilnicama v Bosanskem Brodu in Pančevu pri Beogradu nafto iz hranilnikov na otoku Krku, pušča ne da bi odgovorni vedeli, kje se to dogaja. Vedo samo, da pronicava v reko Dobro, ki s vodo oskrbuje prebivalce kraja Duga resa pri Karlovcu. Ker količina nafte, ki se izteka v Dobro, za prebivalstvo še ni nevarna, so oblasti dovolile, da naftovod deluje naprej, a pod neprestanim nadzorstvom inšpektorjev.

■ V Brightonu, kopališkem mestu ob Rokavskem prelivu je prišlo do atentata,

ki je bil uperjen proti britanski vladi in predstavnikom konservativne stranke, katera je imela v tem mestu svoje letno zasedanje. V hotelu, kjer je prenočevala britanska min. predsednica Thatcherjeva in večina od 22 ministrov, je prišlo v šestem nadstropju do hude eksplozije, ki je popolnoma uničila srednji del poslopja in ga skoraj razpolovila. Thatcherjevi, ki je stanovala v drugem nadstropju, se ni ničesar zgodilo, uničena je bila le kopalnica nejnega apartmaja. V celoti so izgubile življenje tri osebe, 32 pa je bilo ranjenih, med njimi 53-letni minister za trgovino in industrijo Norman Tebbit, ki velja za njenega naslednika v konservativni stranki. Izkopali so ga izpod ruševin po štirih urah z nekaj polomljenimi rebri. Zasedanje stranke se je naslednji dan, ko je predsednica vlade praznovala 59 let življenja, nadaljevalo in končalo. Odgovornost za atentat si je privzela Irška republikanska armada (IRA), ki je iz Dublina sporočila, da je bil peklenski stroj namenjen »britanski vladi in konservativnim vojnim hujskačem«.

■ Kakor Ceausescu v Bonn je madžarski voditelj Kadar istočasno prispel v Pariz. Vrnil je obisk Mitterandu, ki se je julija 1982 mudil v Budimpešti. Zadnji Kadarjev obisk je bil že dolgo načrtovan, a je v sedanjem vzdušju napetosti med Sovjetsko zvezo in ZDA dobil posebno obeležje. Madžarska politika teži po popuščanju napetosti v Evropi in se navdušuje za neko brezatomsko cono, Francozi pa pozitivno ocenjujejo madžarske napore za sprostitev gospodarstva. Francoski tisk je sedanjost madžarsko politiko posrečeno označil z besedami: »Madžari so z nogami na Vzhodu, s srcem in dušo pa na Zahodu.«

Bralci pišejo

Na kaj bi bilo treba vedno paziti

Osební spomin mi gre v leto 1953, ko smo na naših tleh doživljali vrsto pretepisov glede obcestnih napisov in opozoril. Zame je še vedno bakla bitke takratni devinsko-nabrežinski župan Josip Terčon. Minila so leta, desetletja, z njimi Londonski in Osimski sporazumi. Ostali smo, mednarodno govoreno, sami. Zato delamo korake, ki se nam zdijo najbolj pametni, lahko borbeni, vendar potrebni, in še kako!

Smo mednarodno priznana narodna skupnost, z delikatnimi problemi tako za Italijo kot Jugoslavijo, vendarle s svojimi svojiskimi narodnostnimi problemi. Vsak korak, ki ga napravimo (v preteklost ali bodočnost) je pravzaprav naš in zanj smo vsi primorski Slovenci odgovorni, od leve do sredine (pri nas desnice ni!). V predvojni dobi smo kot primorsko ljudstvo takoj osvojili akcijo fantov, ki so potem padli na gmajni pri Bazovici, osvojili smo si vse, kar so Simon Kos, Pinko Tomažič in drugi napravili za naš narod v boju proti fašizmu in nacizmu.

Mislím v tem trenutku na sedanji čas, ki je povsem različen od preteklega. Živimo v demokraciji, smo trdni v koreninah sedanjosti, ki so jo ustvarile — zgodovinsko mišljeno — politične sile od krščanskih demokratov prek socialistov do komunistov. Doba osvobodilnega boja je stvar zgodovine nas vseh! Nihče nima pravice si jo lastiti sam, saj je naša: od Lofzeta Bratuža, Bidovca, Pinka Tomažiča, Simona Kosa, Vojka Premra do vseh stotero in stotero padlih naših ljudi.

To epopejo smo primorski Slovenci ustvarjali s svojo lastno žrtvijo, tveganjem, krvjo in zmagi. Zaigrali smo karto v evropskem in svetovnem smislu, zato bi bilo enkrat prav, da se vsi Slovenci, ne glede na ideologijo, tega zavedamo in zamislímo kot narod na medsebojne žrtve celotnega slovenskega tabora.

Moja misel, in to prav ob 40-letnici konca druge svetovne vojne, gre v tem trenutku na naše današnje razmere v zamejstvu. Potrebne so nam, tako na šolskem kot na kulturnem področju akcije, tudi danes, vendarle takrat, ko ustrezajo našim razmeram, potrebam in zahtevam. V mislih imam takšne akcije, ki niso bile prav preudarne in zato morda prenapeljene in so tudi lahko negativno vplivale in še vplivajo na naš razvoj in našo zaščito.

O vsaki akciji, ki se jo sproži, bi po mojem mnenju moral odločiti širši krog ljudi, da se ne bi kje prenapelili. Pred namí so še desetletja dela, potrpljenja in ustvarjanja. Predvsem za naše otroke. Ne vem, če sem bil dovolj jase, toda pamet mi pravi, da je bolje storiti en korak naprej kakor dva nazaj!

Primorski Slovenec

Celovski Zvon, september 84

Celovski Zvon ima podnaslov Vseslovenska revija. Celovski Zvon je na krščanskem pogledu na svet in kulturni enotnosti vseh Slovencev osnovana publikacija. Izhaja v Celovcu štirikrat na leto. V septembru je izšla 4. letošnja številka. Dobiti jo je v vseh slovenskih knjigarnah.

Pričujoča številka je v glavnem posvečena Alojzu Rebuli ob njegovi 60-letnici. Tako so v reviji odlomki iz Rebulovega dnevnika leta 1965. Potem je intervju s tržaškim škofom Bellomijem. Intervju je delo A. Rebule in S. Pahorja. Pomembna je študija Andreja Capudra o Rebulovih knjigah. S kritičnim očesom pregleduje dosedanja Rebulova dela, ki so izšla v tisku ter ocenjuje njih slogovne in vsebinske značilnosti. Verjetno je to do sedaj najdaljša študija o našem tržaškem pisatelju. Diomira Fajgelj Bajc pa je prispevala članek Med Vero in Misterijem, s podnaslovom Razmišljanja ob 60-letnici slovenskega pisatelja A. Rebule. Njene besede o Rebuli so polne topline, saj je najboljša prevajalka njegovih del v italijanščino.

Poleg omenjenih člankov so v reviji še pesmi Mili Hrobath, razprava Franceta Bučarja Mit informacij, dramski prizor A. Capudra Medeja, prevod iz knjige italijanskega pisatelja Vittoria Messorija Stava na smrt; prevedeno je poglavje Okostnjak v omari. Zelo aktualno poglavje o marksističnem pogledu na smrt. Matjaž Klemenčič je prispeval študijo Slovenci v ameriški statistiki v 19. in 20. stoletju. Študija prikazuje naseljevanje Slovencev v ZDA. Gre za strokovno študijo. Strokovno je tudi poročilo iz Chica go o študijskih dnevih, ki so jih na ameriških univerzah posvetili protestantovski reformaciji pri Slovencih in Hrvatih ob 400-letnici Dalmatinove biblije. Tej obletnici so posvečeni tudi fotostatični ponatisi iz Dalmatinove biblije. Omenil bi še prispevek Vinka Ošlaka Fantazijska slika iz elektrotehnike, ki umetniško obnavlja konflikt med Edisonom in Teslo o enosmernem in izmeničnem električnem toku. Slika je zanimiva.

Seveda so v reviji še drugi članki, ocene knjig, pesniških zbirk, slovenskih filmov in podobno.

Celovski Zvon si je zastavil za namen, da hoče zajeti celotni slovenski prostor tako v Sloveniji kot v zamejstvu in združitvi. Biti Glasilo, odprto vsem kulturnim ustvarjalcem, ki rastejo iz krščanskih korenin. Zato v reviji niso zastopani marksistični ustvarjalci, ki imajo že tako dovolj svojih glasil, če imajo kaj povedati. Ni mi znano, če se revija uveljavlja tudi v Sloveniji, čeprav je bil njen namen tudi ta, da bi smela prek državnih mej med Avstrijo in Jugoslavijo.

(r+r)

KRATKE NOVICE

■ Na tridnevni uradni obisk v Zahodno Nemčijo je prišel romunski predsednik Ceausescu in imel vrsto pogovorov z nemškimi državniki. Ceausescu je edini voditelj vzhodne Evrope, ki ni odpovedal svojega obiska v ZR Nemčiji, čeprav je Moskva na to priuškala, medtem ko sta Vzhodni Nemec Honecker in Bolgar Zivkov temu pritisku klonila. Poleg o mednarodnih odnosih so pogovori tekli o medsebojnem gospodarskem sodelovanju in o nemški manjšini na Sedmograškem (romunsko Transilvanija), ki živi tam že osem stoletij, doživlja s strani Romunije velik asimilacijski pritisk, tisti, ki se želijo odseliti v ZR Nemčijo, pa so dolžni plačati velike pristojbine.

■ V Filadelfiji sta v četrtek 11. oktobra na televiziji nastopila podpredsedniška kandidata za severnoameriške volitve republikanec George Bush in demokratinja Geraldine Ferraro. Besedni dvoboj ni prinesel nič novega. Oba sta vztrajala na pravilnosti svojih stališč, kar pa seveda med gledalci ni imelo posebnega učinka, saj so si že ustvarili svoje mnenje o uspešnosti oz. neuspešnosti Reaganovih štirih let. V nedeljo 21. oktobra se bosta še enkrat spoprijela Reagan in Mondale. To pot bo govora o ameriški zunanji politiki. Republikanci upajo, da bo Reagan popravil svoj blede nastop, ki ga je pokazal pri prvem spopadu z Mondalom.

■ Dva tedna po normalizaciji diplomatskih stikov med Egiptom in Jordanijo je egiptovski predsednik Mubarak, na veliko jezo Sirije in Libije, obiskal jordanskega kralja Huseina. Ta se je prvi od 17 arabskih držav upal prekiniti petletni boj kot Egipta, do katerega je prišlo, ker je slednji že pod predsednikom Sadatom sklenil z Izraelom ločeni mir. Sedanjí egiptovski predsednik Mubarak je trdno odločen, da doseže v kratkem tudi priznanje Iraka in Saudske Arabije.

Zambija praznuje 20-letnico obstoja

Letos 24. oktobra bo vsa Zambija radostno proslavljala 20-letnico svoje državne samostojnosti. In to v miru, za katerega se zamenjuje njene sosedne kot npr. Mozambik, Zimbabve, Kongo. Pač niso imele sreče, da bi jim načeloval tako preudaren voditelj kot ga ima Zambija. Dr. Kenneth Kaunda je mož, ki se je vedno odlikoval po svoji državniški modrosti in politični daljnovidnosti.

Zambija je velika kot tri Jugoslavije, pa ima samo 6 milijonov ljudi. Podnebje je kar prijetno, saj je skoro vsa država visokoravinska, 1200 do 1500 m nad morjem. Vroče je le v dolinah rek, zlasti Zambezi, ki je tretja največja reka Afrike. Zambezi je poznan po svojih edinstvenih Viktorijinih slapovih. Na njem so zgradili v zadnjem času velik jez Kariba; za njim je nastalo 300 km dolgo umetno jezero. Zambija ima tudi bakrene rudnike, ki so tretji najbogatejši rudniki na svetu. Modra politika predsednika Kaunde je pripomogla, da je vsa država preprežena z dobrimi cestami. Vse šole in bolnišnice so brezplačne. In težava Zambije? Da je 1500 km proč od morja.

Krščanstvo je prišlo v Zambijo po Belih očeti iz Tanganike in Malawija leta 1891, a je ostalo le na robu sedanje države. Ni bilo cest, razdalje pa ogromne. Jezuiti so prišli leta 1905 od juga, iz Južne Rodezije (danes Zimbabve), leta 1910 pa od vzhoda iz Mozambika, odkoder jih je izgnala tedanja portugalska masonska vlada. Eden od jezuitov, p. Torrend, je že tedaj prodril 400 km v notranjost dežele in se ustavil blizu kraja, kjer je sedaj prestolnica Zambije Lusaka. Tedaj je bila tam neznatna vasica.

Prava katoliška pomlad je prišla, ko so leta 1931 jezuitom priskočili na pomoč minoriti iz Padove, ki so prevzeli rudniško območje, zelo goste naseljene. Sedaj ima Zambija 9 škofij: štiri vodijo Beli očeti, dve kapucini, dve jezuiti in eno, najbolj obljudeno, minoriti. Sedem od devetih vodijo domači škofje. Danes je že tri četrtine prebivalstva krščenih. Od teh je vsaj polovica katoličanov.

Krščanstvo se je največ širilo potom šol. Ob razglasitvi državne neodvisnosti jih je prevzela država v želji, da s šolsko vzgojo oblikuje en sam zambijski narod. Treba je namreč vedeti, da je v državi kar 72 plemen, vsako s svojim jezikom in tradicijami. Sole poznajo štiri jezike, a uradni jezik je angleščina. Televizija je zgolj v angleščini, na radiu pa so oddaje v osmih jezikih. Tako TV kot radio imata redne verske programe, krščanski nauk pa je obvezen v vseh šolah. Protestanti in katoličani živijo v vzornem sožitju, muslimanov pa ni.

Radko Rudež SJ

Morda se začenja v Salvadorju doba miru

Pred skoraj petimi leti se je v srednje-ameriški državi El Salvador pričela krvava državljanska vojna, ki je že terjala več desetisočev smrtnih žrtev. V ponedeljek 15. oktobra pa je prišlo do dogodka, ki lahko pripelje do dokončnega pomirjenja v tej težko preizkušeni deželi.

Letos izvoljeni predsednik Duarte, iz demokrščanskih vrst, je namreč povabil voditelje gverilec na srečanje, ki naj bi pripomoglo do narodne sprave. Pri tej pobudi ima krajevna Cerkev bistvene zasluge, saj je sestanek vzpodbudila in pripravila. Za kraj srečanja je bilo izbrano mesto La Palma, ki leži 82 km severno od prestolnice San Salvador. Pogovori so potekali v krajevni cerkvi, ki je bila vsa v belem. S strani Cerkve so bili navzoči posebni odposlanec Apostolskega sedeža Giacomo Ottonello in trije domači škofi.

Duarte je voditelju oborožene gverile Ungu predložil vladni predlog o splošni amnestiji za vse oborožene upornike in o ukrepih, ki naj omogočijo njihov povratak v normalno življenje oz. odhod v tujino, če bi to želeli. Ustanovil bi se naj tudi poseben odbor, sestavljen iz predstavnikov obeh strani, ki naj bi ga vodil posrednik Apostolskega sedeža in bi z rednim sestajanjem utiral pot uresničevanju mirovnega načrta.

20-letnica Slomškovega doma v Bazovici

Kakor je bila proslava 20-letnice Slomškovega doma v Bazovici zaradi prisotnosti Tržaškega okteta izredno slovesna, tako je bila zavoljo vsega ostalega sporeda izredno pomembna in zato koristna. Ko so v petek 12. oktobra mladi, nasmejani pevci Tržaškega okteta začeli svoj nastop s Prešernovo Zdravljico, so namah pridobili vse številne udeležence v dvorani. Navdušenje je rastlo in doseglo svoj višek ob Vrabčevem Tolminu. Po pesmi je prisotnega skladatelja Ubalda Vrabca pozdravil član okteta Boris Pangerc iz Doline.

Jedro večera je bil govor prof. Ivana Artača. Zaobjel je vse veliko delo škofa Slomška v njegovem času in podčrtal delo teh prvih dvajset let v Slomškovem domu v Bazovici. Govornik nam je podal tudi Slomškove besede:

Slovenski starši, ki slovensko znajo, pa svojih otrok slovenskega jezika ne učijo, so nevhvaležni hišniki, ki svojim otrokom drago domačo reč, slovenski jezik, zapravijo, ki so jim ga njihovi dedje izročili. Podobni so taki očetje in matere slabim gospodarjem, ki svoje očetno gospodarstvo prodajajo, drugo pohištvo kupujejo, poslednjič pa večidel beraško palico najdejo. Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih starih. Skrbno smo jo dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti.

Ni čuda, da ob takih Slomškovih besedah odobravanja in ploskanja v zavedni Bazovici ni manjkalo. Med govorom so bazoviški otroci in mladinci recitirali znane ponarodele Slomškove pesmi, ki Slovencem vedno ugajajo in zato tudi koristijo.

Pozdravi gostov in župnikov zaključek. Prvi pozdrav je prinesla učiteljica Marija Ozbič, ki je kot dekle pred dvajsetimi leti simbolično prejela ključke Slomškovega doma; sedaj se skupaj z mnogimi hvaležno spominja vsega koristnega dela v tem farnem domu.

Takoj nato je Aleksander Možina prebral pismo škofa Bellomija, ki čestita župniji ob neprekinjenem delu skozi 20

let v Slomškovem domu. Pohvali tudi stavbo samo, ker je vse tako preudarno urejeno za kulturni in verski pouk mladine; v domu je celo kapela, ki dobro služi v zimskem času.

Slovesnost 20-letnice so počastili tudi predstavniki Openske hranilnice, tržaške občine in SSK. Občinski svetovalec prof. Aleš Lokar je označil bistvo vsakega farnega doma. Kulturo, prosveto, petje in šport širijo v zamejstvu številni vaški domovi in krožki. Farni dom sredi vasi pa naj bo središče duhovnosti. Kar se gradi in začinja v cerkvah, naj se v domači obliki nadaljuje in pogloblja v župnijskem domu.

Slovesni spominski večer je zaključil domači župnik Marjan Živic. Napovedal je, da bo zavetnik bazoviškega farnega doma, škof A.M. Slomšek, kmalu dosegel čast oltarja. Zelo smo mu ploskali ob tej izjavi in skoro verjeli, ker vemo, da ima bazoviški župnik pogostne stike s sedanjim Slomškovim naslednikom v Mariboru in s Slovenikom v Rimu. Zato smo pri izhodu iz dvorane vsi radi podpisali prošnjo na sv. očeta, da bi kmalu razglasil za svetnika škofa Slomška.

F. Š.

Izročitev ključev Slomškovega doma v Bazovici tamkajšnji mladini na dan blagoslovitve doma. Ključke je blagoslovil gener. vikar trž. škofije msgr. Fornasaro

Koroški umetniški ustvarjalci

V okviru Koroških dnevnov je bil v ponedeljek v Peterlinovi dvorani v Trstu večer, posvečen besednim ustvarjalcem in slikarju Valentinu Omanu. Večer se je začel s predstavitev tega slednjega, ki pa ni bil navzoč. Na stenah v dvorani je bilo razstavljenih kakih 20 Omanovih del. Sergij Pahor, ki je ta večer odprl, je dal besedo prof. Janku Zerzerju, predsedniku KKZ. Ta je orisal osebnost in ustvarjalnost slikarja Omana, ki si je pridobil že mednarodno sloves. Saj je razstavljal že po mnogih državah zunaj Avstrije, celo v Tokiu.

Udeleženci, ki so bili precej številni, so si razstavljena dela lahko ogledali v kratkem premoru, ki je sledil predstavitvi. Gre za stvaritve, ki slikajo sodobnega človeka v njegovi bivanjski stiski in strahu pred bodočnostjo, ki jo ogroža moderno jedrsko orožje. Ob Omanovih slikah se gledalec zamisli, kam gre človeštvo. Razstava bo odprta vsak dan do te sobote od 17. do 19. ure.

Po kratkem premoru je sledil večer koroških besednih ustvarjalcev. Gre za pesnike in pisatelje, ki sedaj živijo in pišejo. Vsakega posebej je kratko orisal prof. Zerzer, fant in dekle pa sta izmenoma prebrala kak odlomek ali pesem iz opusa navedenega pisatelja oz. pesnika. Tako se je pred poslušalci razgrnila celotna podoba sedanjih koroških besednih ustvarjalcev, kot so zajeti v slovensko-angleški antologiji, ki jo je izdala Celovška Mohorjeva družba.

Zvrstili so se: Feliks Bister, Lenčka Kuppert (ta je bila edina osebno navzoča na večeru), Andrej Kokot, Janko Ferik, Valentin Polanšek, Janko Messner, Florian Lipuš, Gustav Januš, Milka Hartman, Marija Haderlap, Jožica Čert in zadnji najmlajši Fabijan Haffner. Število je kar lepo za maloštevilne koroške Slovence. Nekateri teh ustvarjalcev so že v letih (M. Hartman, J. Messner, V. Polanšek); drugi so pa še mladi ali sredi življenja. Povečini gre za lirčne izpovedovalce, ki se oglašajo v Mladju, v Družini in domu, v Kladivu ali v samostojnih pesniških zbirkah. Več je takih, ki gojijo pesništvo za otroke, npr. Lenčka Kuppert.

Tudi proza ima svoje zastopnike (Polanšek, Lipuš, Messner, Januš). Vendar so nekateri od teh zatajili izročilo koroške slovenske preteklosti in radi zahajajo na pota proticerkvenosti in celo proti-

krščanstva v duhu kulturnega marksizma. Večer so popestrili glasbeni vložki Marije in Lucije Feinig, ki sta nastopili v duetu flavta in kitara.

Bil je prijeten večer, ki se je nadaljeval v neuradnem razgovoru in prijateljskem srečanju še dolgo potem.

(r+r)

KOROŠKI DNEVI

MAVHINJE - gostilna Urdih
Sobota 20. oktobra ob 20. uri
Koncert moškega okteta »Suha« s Suhe pri Pliberku in ansambla »Korenika« iz Smihela.

Gostuje: zbor Fantje izpod Grmade.

KANALSKA DOLINA
UKVE - župnijska cerkev
Nedelja 21. oktobra ob 10. uri
Koncert mešanega zbora »Rož« iz St. Jakoba v Rožu - Vodi Lajko Milisavljevič

BENEČIJA
GORENJI TARBIJ
Nedelja 21. oktobra ob 14. uri
Koncert moškega okteta »Suha« s Suhe pri Pliberku in ansambla »Korenika«

Gostujeta: Studenci in Dom
GORICA - Katoliški dom
Nedelja 21. oktobra ob 17. uri
Pesem Koroške - izvaja pevski zbor »Rož« iz St. Jakoba v Rožu - Vodi Lajko Milisavljevič

Gostujeta PD M. Filej in pevski zbor

Lojze Bratuž

MOJ KRIŽEV POT (v zaporu)

Zadnje kapljice moje biti se cedijo

v posodo skupnega časa...

Romam, a ne kot turist,

romam na Kalvarijo

po križevem potu,

ki si ga Ti zasnoval...

Ura, ki je morala spremeniti

plamenček tega srca

v odrešilno žrtev,

je zazvonila...

Zafrkavanje, črna mora.

Kako me tesnil!

Vidim se v Simonu;

križa se bojim.

Ivan Štanta CM, Madagaskar

tržaške novice

Veleposlanik Skataretiko v Trstu

Novi jugoslovanski veleposlanik v Rimu Ante Skataretiko je v petek 12. oktobra prišel v Trst. V spremstvu generalnega konzula Mirošiča je nato obiskal nekatere predstavnike oblasti v tem mestu. Tako se je sestel s tržaškim prefektom Marosujem, predsednikom deželnega odbora Comellijem in deželnega sveta Turellom. V vseh razgovorih je bil dan tudi poudarek vprašanjem slovenske manjšine, predvsem zahtevi po zaščitnem zakonu, kateri naj obseže vse Slovence, ki živijo v deželi Furlanija-Juljskega krajin.

V prostorih jugoslovanske generalnega konzulata v Trstu ga je v petek v popoldanskih urah obiskala ob sprejemu tudi Enotna slovenska delegacija. Opozorila ga je na probleme, ki so povezani s sprejemom zaščitnega zakona. Zlasti zaskrbljujoče je neprestano odlaganje razprave o tem zakonu.

Veleposlanik je člane delegacije — navzoči so bili na sprejemu tudi drugi predstavniki gospodarskega, kulturnega in političnega življenja Slovencev v Italiji ter slovenski župani goriške in tržaške pokrajine — seznanil s svojim delom v Rimu. Čeprav šele na začetku svoje službe v italijanski prestolnici je imel že več razgovorov s predstavniki italijanske vlade kot tudi raznih političnih strank. Da se bodo prijateljski odnosi med obema državama še okrepili, je nujno potrebno ugodno rešiti tudi vprašanja, ki zadevajo slovensko manjšino.

SSK ob 30-letnici Londonskega sporazuma

Pokrajinski izvršni odbor Slovenske skupnosti v Trstu se je 30-letnice podpisa Londonskega sporazuma spomnil na svoji redni seji v sredo 3. oktobra in v zvezi s tem ugotovil, da so natančne določbe Posebnega statuta na žalost ostale skoro v celoti neizpolnjene. To velja še posebej za javne napise vseh vrst, uporabo slovenščine v izvoljenih telesih in v odnosih z oblastmi in javnimi uradi vseh vrst in stopenj. Zgovoren dokaz neizpolnjevanja omenjenih obveznosti so ravno dogodki zadnjih tednov v zvezi s cestnimi napisi na Krasu in šolskimi prostori na Katinari ter več negativnih razsodb upravnih sodišč glede zakonitosti uporabe slovenščine v uradnih aktih.

SSK meni, da se vse to dogaja zato, ker ni resnične politične volje pri najvišjih državnih oblasteh, da bi se sprejete obveznosti do manjšine spoštovala. To daje krajevnim ustanovam in neposrednim državnim organom in uradom razlog za izgovarjanje, da ne uresničujemo manjšinskih pravic v okviru svojih pristojnosti. Kar pa še posebej zaskrblja, je ugotovitev, da so italijanske oblasti tako dolgo nemoteno zavlačevale uresničevanje obveznosti do manjšine, sprejetih pred 30 leti in potrjenih pred devetimi leti s podpisom Osimskega sporazuma.

Zato SSK meni, da moramo Slovenci skrbno preučiti takšen nevzdržen položaj in dopovedati vsem neposredno ali posredno odgovornim dejavnikom za izvajanje Londonskega in Osimskega sporazuma, da smo kot italijanski državljani skoro povsem izžepali sredstva pritiska na vlado in parlament, da zagotovita ustrezno zakonsko zaščito slovenske manjšine. Zato se bosta morali v primeru nadaljnjega zavlačevanja obe podpisnici ome-

njenih sporazumov resno soočiti z načelom »Pacta sunt servanda«.

30 let župnije sv. Tomaža na Pesku

Župnija sv. Tomaža je bila ustanovljena že leta 1645 in se je tako odtrgala od plebanije sv. Urha v Dolini. Državna meja je leta 1947 župnijo presekala na dvoje in tako je sedež župnije prešel leta 1963 na italijansko stran in sicer na Pesek, kjer je od leta 1954 nova cerkev, posvečena Brezmadežni.

V teh 30 letih je bilo v njej krščenih 74 otrok, porok 105 (od teh domačih samo 23, kar pomeni, da se mnogi poročujejo v tej cerkvi samo zaradi njene lepote in odmaknenosti). Odkar je pokopališče na Gročani (od leta 1961), smo se v naši cerkvi poslovali od 74 župljanov. Grenka kaplja je padla v naša srca, ko smo ugotovili silno upadanje prebivalstva. Gročana je štela leta 1912 kar 213 oseb, sedaj komaj 198. Pesek leta 1912 20 oseb, sedaj 61, ker je tu državni mejni prehod in več družin uslužbencev. Draga je štela leta 1912 145 ljudi, sedaj pa komaj 58, glavni Botač na koncu Glinšči-ce je imel leta 1912 kar 50 oseb, sedaj pa ima komaj 9 ljudi. V vseh teh štirih vaseh je skupno 185 domačinov in 50 tujecev.

Pri mašnih molitvah smo se spomnili pok. škofa Santina, ki se je močno zavzel, da nam je preskrbel sredstva za potrebno novo cerkev, pok. slikarja Toneta Kralja, ki je cerkev okrasil s svojimi umetninami, in pa še živega umetnika, ki je cerkev načrtoval in sedaj živi v Kanadi: Vilka Čekuta.

Na grenko kapljo smo pozabili popoldne, ko smo se zbrali v srenjski hiši v Gročani in se dobri dve uri veselili ob zvokih ansambla Zvezde z Opčin, ki ga vodi g. Franc Pohajač.

Na srečanju smo se ob krasnih diaporitv, ki so nam ob glasbi in besedni spremljavi g. Toneta Bedenčiča prikazovali lepote slovenske zemlje od Štivanja do Portoroža, navduševali za vrednote, katerih ne znamo več ceniti.

Tudi otroci osnovne šole so pripravili in brali svoje opise naše cerkve, v katero mladina (zlasti ženska) tako rada zahaja. Razpoloženje na srečanju je bilo tako pristrčno, domače in veselo, da je občinstvo kar naprej ploskalo in zahtevalo še in še lepih viž. Praznično razpoloženje se je zaključilo z zakusko, ki so jo pripravili Gročanci.

Ob zaključku še vesela novica: g. škof Bellomi nam je pisal lepo pismo, kjer kar ne more pozabiti gostoljubnih sprejemov v Dragi in Gročani. Hvaležni smo mu, da se nas tako rad spomni.

Delegacija SSO pri tržaškem prefektu

V okviru programa srečanj Sveta slovenskih organizacij (SSO) s predstavniki oblasti v naši deželi se je v ponedeljek 15. oktobra sestala na sedežu tržaške prefektore v vladnim komisarjem-prefektom Marrosujem delegacija SSO, ki jo je vodila predsednica SSO Marija Ferletič.

V uvodnem pozdravu je Ferletičeva predstavila novo izvoljeni odbor SSO in nato prešla k nerešenim vprašanjem slo-

Spored prireditvev

OB 20-LETNICI SLOMSKOVEGA DOMA

V nedeljo 21. oktobra po maši ob 11.30 odprtje razstave delovanja doma. Razstava bo odprta vsak dan do 4. novembra v popoldanskih in večernih urah.

V nedeljo 28. oktobra nastopijo v kinodvorani učenci šole »PINKO TOMAŽIČ« iz Trebče z narečno igrico »Iz starih cajtev«.

V nedeljo 4. novembra (na Hvaležnico) bo zaključno veselo srečanje v Slomškovem domu; nastopijo glasbena skupina z Opčin, otroški zbor Slomšek (vodi Gior-gina Piščanec), delovna skupina Račem-Ozbič pa nas bo ob diapozitivih peljala na izlet po Apuliji.

Nova deželna vlada

Prejšnji teden so deželni tajniki DC, PSI, PSDI, PRI, PLI ter SSK v Vidmu podpisali sporazum o sestavi novega deželnega odbora Furlanije-Juljskega krajin. Sporazum izhaja iz dolgih pogajanj med omenjenimi strankami in daje tako deželi tudi novo vlado. Predsedoval ji bo Adriano Biasutti, dosedanji deželni tajnik DC, ki bo zamenjal sedanjega predsednika A. Comellija. Več sprememb bo tudi v novi deželni vladi glede na posamezna odbor-nišтва. Slovenska skupnost v bistvu ohranja svoje pozicije, torej predsedstvo posebne komisije za mednarodne zadeve in Osimske sporazume. V torek 16. oktobra popoldne je dosedanji odbor s Comellijem na čelu dejansko odstopil. Več o tem po v prihodnji številki.

Kamenčki

Dve vprašanji

»Pri uresničevanju priznane odličnih norm (samoupravnega sistema) smo dobili nekaj slabih ocen, zato smo se (krčevito) lotili izpraševanja in vnovičnih popravilnih izpitov. Zveza komunistov je (zgodovinsko) odgovorna za razmere in nadaljnji razvoj, zato je ostro postavila pred sebo in vse nas naloge, ki jih moramo z vso odgovornostjo rešiti pozitivno. Strnili jih je v predloge sklepov 13. seje CK ZKJ.« (Nedeljski list 14. okt.)

K tem vrsticam Nedeljskega dve vprašanji:

1. ZKJ je zgodovinsko odgovorna za razmere (gospodarske) v Jugoslaviji. Toda kdo je 40 let dejansko vodil ZKJ? Kdo je torej zgodovinsko kriv za sedanje gospodarske težave v državi?

2. ZKJ je že ponovno padla pri izpitih, kot pravi Nedeljski. Kako naj jugoslovanski delavec zaupa, če je ZKJ »avantgarda napredka in lokomotiva gospodarstva« (Nedeljski), da ne bo znova padla pri sedanjih izpitih?

(r+r)

Na Vejni 8. julija letos: od leve na desno: msgr. Marjan Živic, župnik v Bazovici; srebrnomašnik Milan Prele, župnik v Vrenah; Stanko Fajdiga, novomašnik iz Goč nad Vipavo in srebrnomašnik Ivan Štanta, misijonar na Madagaskarju v Afriki

venske narodnostne skupnosti v naši deželi. Vladnemu komisariju je najprej predstavila problem stavbe za slovenske srednje šole v Gorici in izrekla nujno potrebo po zagotovitvi finančnih sredstev za odkup poslopja, v katerem so danes šole nameščene, dokler se ne bi poskrbelo za novo gradnjo. Vladni komisar ji je zagotovil svojo podporo pri pristojnih oblasteh. Podobno stališče je zavzel tudi do vprašanja glasbene šole na Goriškem.

Istemu vladnemu funkcionarju je bila tudi prikazana nujna potreba finansiranja sklada za tisk učbenikov za obvezne in srednje šole, ki je nezadostno in trenutno izkazuje primanjkljaj preko 220 milijonov. Prefekt se je obvezal, da bo posredoval v Rimu in izrazil prepričanje, da se bo vprašanje dalo rešiti prek pristojnega ministrstva.

V razgovoru so bila prikazana še druga delikatna vprašanja, kakor postopki in načela za pridobitev italijanskega državljanstva, načela za porazdelitev deželnih podpor slovenskim društvom in ustanovam zlasti z ozirom na deželni zakon 68 o kulturni dejavnosti.

Tudi glede dvojezičnih krajevnih napisov v tržaški občini je vladni komisar zagotovil, da je na pobudo tržaške občinske uprave že dal nalogo svojim strokovnjakom, da pripravijo vse podatke, ki so potrebni za hitro rešitev tega vprašanja. V ta namen se misli v prihodnjih dneh tudi sestati s tržaškim županom Richettijem in predsednikom tržaške pokrajine Marchiom.

goriške novice

Že ta teden pouk na slovenskem oddelku Zavoda ITI

Kot je že splošno znano, je prejšnji teden minister za šolstvo Falcuccijs (DC) na posredovanje odbornika za šolstvo na goriški pokrajini dr. Mirka Špacapana in podpredsednika iste pokrajinske uprave Fabbra (DC) podpisala dekret o odprtju slovenske paralele na tehnično industrijskem zavodu (ITI) »Galilei« v Gorici. Veliko zaslug za uspešno rešitev zamočanega postopka ima tudi osebni tajnik glavnega demokratskega tajnika De Mite poslanec Misasi. Slovenska skupnost na Goriškem je upravičeno zadovoljna in hvaležna zlasti izvoljenim predstavnikom SSK in DC za to novo pridobitev našega šolstva na Goriškem.

V torek 16. oktobra popoldne pa je šolsko ministrstvo uradno obvestilo ravnatelja Zavoda ITI prof. Guadagnija, da je na šoli odprt tudi slovenski razred. Ker je bilo s tem sporočilom zadoščeno zadnji formalni zahtevi in so vse tehnične probleme že pred časom pozitivno rešili, so predvidevamo pouk stekel še ta teden. Ravnatelj pa je pozval dijake, ki so se prijavili za slovenski oddelk, da se takoj javijo v šoli.

Seja občinskega sveta v Gorici

V ponedeljek 8. oktobra je zasedal goriški občinski svet in razpravljal o vrsti aktualnih vprašanj. V glavnem je bila na seji obširna debata o resoluciji PCI za nezaupnico občinskemu odboru. Ta je izhajala iz splošnih političnih in upravnih zadev, ki jih komunisti imajo za nezadovoljive. Predstavniki posameznih strank so razčlenjeno obrazložili svoja stališča.

Za SSK je svetovalec Bratuž potrdil veljavnost sedanje petstrankarske večine, ki sestavlja občinski odbor. Priznal je sicer, da je v teku teh štirih let prišlo tudi do nesporazumov in občasnih incidentov v sklopu večine, katere del je tudi SSK. Vsekakor pa ni razloga za kako razdiranje te večine nekaj mesecev od novih upravnih volitev. Predstavnik SSK je zato zavrnil komunistično resolucijo, ki je le demagoške narave. Pri glasovanju je bila resolucija odklonjena z veliko večino glasov.

Na isti seji je med drugim tekla beseda o predlogih za nakup nekaterih del goriških (italijanskih avtorjev). Na vrsti je bil tudi predlog o nakupu knjige misovskega občinskega svetovalec odv. Pascolijs o medvojnih in povojnih dogodkih v goriški zgodovini. Vnela se je živahna in močno polemična debata, ki je pokazala na splošno negotovost in obsodbo demokratskih skupin občinskega sveta v zvezi s tem. Gre namreč za delo, ki v izrazito fašističnem duhu prikazuje goriško stvarnost ter naravnost žali odporiško gibanje in samo republiško demokratsko ustavo. Za SSK je svetovalec Bratuž odločno zavrnil tak predlog ter dodal, da to kaže še na eno stvarnost: občinska uprava ni še nikdar predlagala odkupa kakšnega dela goriških slovenskih avtorjev, tudi če je veliko predlogov za to padlo že leta in leta. Z velikansko večino je nato občinski svet zavrnil predlog za odkup Pascolijskega dela o Gorici.

Pohvale vredna pobuda

V zadnji številki smo naznanili, da je »Pastirček« začel novo leto izhajanja in sicer je to že 39. leto, kar izhaja. Prihodnje šolsko leto bo torej Pastirček obhajal 40-letnico življenja. Ostal je pa še vedno Pastirček, ker je namenjen predvsem našim najmlajšim, ki obiskujejo osnovno šolo. Zamilili so si ga kateheti leta 1946 kot pomožno učilo pri oblikovanju otrok. Saj kateheza ne sme biti samo pouk v verskih resnicah, temveč tudi vzgoja otroka za življenje v cerkveni in domači skupnosti. Temu naj služi ravno Pastirček.

Mislím, da je temu namenu ostal Pastirček zvest v svojem dosedanjem življenju pod vodstvom raznih urednikov, ki so se do sedaj zvrstili. Na gg. katehetih in katehistinjah je, da bo Pastirček prišel med otroke in da jim bo poleg katekizma pomagal pri njihovi rasti v verne otroke in v dobre ljudi. Saj je to namen celotne vzgoje otrok v šoli, posebno še v uri kateheze.

Vemo pa, da se je Pastirček vedno otepal s finančnimi težavami kot nasplošno ves katoliški slovenski tisk v zamejstvu. V tej stiski so mu prihajali na pomoč razni dobrotniki s svojimi darovi. Le tako je Pastirček mogel izhajati. Letos so se njegovim dobrotnikom pridružili

tudi nekateri naši denarni zavodi in sicer Kmečka banka v Gorici ter ljudski posojilnici v Sovodnjah in Doberdobi. Upravni odbori teh denarnih zavodov so namreč sklenili, da bodo letos plačali naročnino za Pastirčka vsem otrokom prvih dveh razredov na slovenskih šolah v goriški pokrajini; otrokom od 3. do 5. razreda pa Galeba. Tako bodo vsi otroci dobivali v roke oba ta naša mladinska lista.

Pobuda omenjenih finančnih zavodov je gotovo pohvale vredna in bo še bolj, če bodo pri tej pobudi vztrajali in bodo izmenično podpirali v večji meri eno leto enega, drugo leto drugega.

Negotova usoda poslopja Malega semenišča

Zavodni svet gimnazije-liceja »P. Trubar« v Gorici se je na svoji izredni seji 3. oktobra letos dotaknil tudi perečega vprašanja bivšega Malega semenišča, ki že devet let nudi streho domala vsem slovenskim goriškim srednjim šolam. Izvzet je je Trgovski zavod »I. Cankar«. Uprava Malega semenišča ne misli obnavljati najemniške pogodbe z goriško občinsko upravo, ampak nudi poslopje in svet okoli njega na prodaj.

Zavodni svet čuti zato potrebo, da o teh dejstvih, ki utegnejo biti usodna za slovensko srednje šolstvo v Gorici, opozori Zavodne svete naših goriških srednjih šol in prek sredstev družbenega obveščanja tudi širšo slovensko javnost.

Prav je, da se vprašamo, ali ima naša zahteva po idealni rešitvi, tj. po izgradnji novih poslopij za slovenske srednje šole v Gorici, stvarne možnosti, da se uresniči. Precej je znamenj, ki kažejo, da tega ne bo mogoče doseči niti v bližnji niti v daljni prihodnosti.

Ali ne bi kazalo, da vsi složno intervirajo pri odgovornih upravah (občine, pokrajina, država), da se poslopje bivšega Malega semenišča odkupi in stavi na razpolago slovenskim srednjim šolam v Gorici? Marsikatera italijanska šola v mestu nam to poslopje zavida. Vsekakor, če se hitro ne zganemo, utegne biti prepozno.

Poučni seminar katoliških tehnikov v Italiji

Združenje katoliških tehnikov v Italiji (FISC) je od četrta 11. do sobote 13. oktobra organiziralo poučni tečaj za urednike katoliških tehnikov v Italiji. Tečaj je bil na gradu Brandolini v občini Cismone blizu mesta Vittorio Veneto. Namen tečaja je bil seznaniti udeležence oz. odgovorne urednike na nekatere probleme katoliških tehnikov: nove finančne uredbe, kot jih predvideva zakon Visentini; odnos med tehnik in bralci; zakoni, ki urejajo upravno poslovanje časopisov; vodenje upravnih knjig ipd. Finančni in upravni predpisi postajajo v Italiji zmeraj bolj zapleteni in si brez strokovne pomoči nobena ustanova ne more več pomagati.

Seminarja so se udeležili uredniki tehnikov iz cele Italije od Sicilije in Sardinije do Trsta in Gorice. Posebno številni so bili iz severne Italije, ker je tam največ katoliških tehnikov in so nekateri med njimi velika izdajateljska podjetja.

Seminar je potekal v škofiji Vittorio Veneto, ker tamkajšnji katoliški tednik »Azione« obhaja 70-letnico neprekinjenega izhajanja. Ta tednik je imel na skrbi tudi celotno organizacijo seminarja.

Iz naših krajev so se seminarja udeležili uredniki tednika Vita Nuova iz Trsta, Vita Cattolica iz Vidma in Voce Isontina iz Gorice in pa Katoliškega glasa, ki o njem vedno poudarjamo, da je slovensko glasilo za Trst in Gorico. Je tudi edini neitalijanski tednik, ki se sličen srečanj udeležuje.

Politični položaj na Tržaškem

Dne 10. oktobra se je sestel v Trstu izvršni odbor Slovenske skupnosti in obravnaval sedanji politični položaj na Tržaškem, predvsem v zvezi s krajevnimi upravami.

Tajnik je poročal o pogajanjih glede novega župana v devinsko-nabrežinski občini. Na zadnjem srečanju je PCI iznesel nove predloge, SSK pa je potrdila svoje stališče, da mora biti župan slovenske narodnosti, da ga morajo sprejeti vse tri stranke koalicijske, da mora imeti upravne izkušnje in uživati zaupanje krajevnega prebivalstva.

Hočeš postati ljubitelj glasbe?

Primerno in priporočljivo je, da se splošni vzgoji prav tako zgodaj pridruži še glasbena vzgoja.

Vemo, da prav prvi utripi, prva glasbena doživetja zapustijo v mladem srcu najgloblje vtise. Otrokov sodelovanje v pevskem zboru že v vrtcu in pozneje v osnovni šoli je neprecenljive vrednosti. Le težko bi opisali vzgojni pomen in korist sodelovanja v otroškem ali mladinskem zboru.

Mlad človek doživi prvo muziciranje, pa naj bo še tako enostavno, globoko v svoji notranjosti, doživi lepoto, ki zapusti trajne sledove v vsem njegovem življenju. Še mnogo več! Ta prva doživetja nenehno rastejo, se razvijajo in dajejo zlato podlago za poznejši čas, ko se mladenič ali mladenka morda resno spoprime s študijem glasbe.

Hočeš postati ljubitelj glasbe? Verjemi, biti ljubitelj glasbe je sreča. Če imaš glasbo dovolj rad, potem boš kar naenkrat začutil, da te ima tudi ona rada. Kako spoznaš, da si ljubitelj glasbe? Ljubitelj glasbe si, če se nam pridružiš! Pričakujemo te na prvi vaji mladinskega zbora »Kekec« 22. oktobra ob 16. uri v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici.

OBVESTILA

V Zavodu sv. Družine v Gorici bo na Misijonsko nedeljo 21. oktobra ves dan srečolov v korist misijonov.

Pri blagajni Kulturnega doma v Gorici, ul. Brass, se nadaljuje vpisovanje abonementov za sezono SSG 1984-85 od ponedeljka do sobote od 17. do 19. ure, ob sobotah pa od 11. do 13. ure, tel. 33288.

SSG v Trstu uprizaro v tamkajšnjem Kulturnem domu Linhartovo komedijo »Ta veseli dan ali Matiček se ženi« sledeče dneve: v četrtek 18. okt. ob 19.30 red E mladinski v četrtek; v petek 19. okt. ob 16. uri red I mladinski; v soboto 20. okt. ob 20.30 red F, druga sobota po premieri; v nedeljo 21. okt. ob 16. uri red G, popoldan na dan nedelje ali praznika. Nadaljuje se vpisovanje abonementov do sobote 20. okt. (od 10. do 12. ure in od 18. do 20. ure) pri blagajni Kulturnega doma, ul. Petronio 4, tel. 734265 in 734269.

DAROVI

Za Katoliški glas: Ema Urdih 4.000 lir.
Za elektrifikacijo zvonov na Vrhu: 19. oktobra poteče tretje leto smrti drage žene in matere Olge; ob tej obletnici darujeta mož Franc Devetak in hči Danijela iz Ronk 40.000 lir.

Remo Devetak, Vrh: za novo telovadnico v Gorici 30.000 in za Našo pot 30.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: N. N., Gorica 50.000; N. N., Mavhinje 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Irma Škabar-Kraus v spomin na mamo Lojzko ob drugi obletnici smrti 50.000; N. N. 50.000; Franko in Renata Pečar 30.000; Zora Rauber 5.000; N. N. 2.000; razni 150.000 lir.

Za cerkveni zbor Opčine: Irma Škabar-Kraus v spomin na mamo ob drugi obletnici smrti 30.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Natalija Černe 5.000 lir.

Za cerkev na Banah: Edda Budai-Goina 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: N. N., Trst 100.000; duhovnik N. N. 100.000; N. N., Bazovica 50.000; Darinka Leban za Hvaležnico 30.000; E. Sražin in sinova v spomin očeta Jožeta 25.000; Ema Križmančič 20.000; Geletti-Tech 10.000; Dora Kale 7.500; N. N. 5.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: svojci v spomin Pepine in Ivica Mahnič 100.000; Toni in Zofka Kale v spomin Vilka Ferluga, Silvestra Ražem in Marije Renčelj 50.000; N. N., Bazovica 50.000; N. N., Trst 30.000; Danica Tomažin v spomin brata Siljota 30.000; Darinka Leban 20.000; družina De Vecchis v spomin Pepija Grgič 20.000; Pepina in hčerke v spomin Rudolfa Mahnič 20.000; Milena Leban 15.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Antonija Malič v spomin moža Franca 30.000 lir.

Z. J., Trst: za misijone 150.000 in za lačne po svetu 150.000 lir.

Za Sv. goro: V. F. v spomin na pok. brata in starše 20.000 lir.

Za misijonarje na Madagaskarju: Roza-lja Klanjšček 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za slovenske misijonarje: družina Čevdek, Trst 100.000 lir.

Za misijone: Ema Erjavec, Trst 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Livija Sosič, Opčine 10.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V nedeljo 28. oktobra ob 16. uri
v Katoliškem domu v Gorici

PRIREDITEV ZA MISIJONE

združena s srečolovom

Sodelovala bo dramska skupina iz Vogrč na Koroškem s komedijo

»JEPE S HRIBA«

Vstop prost

Radio Trst A

Sporod od 21. do 27. oktobra 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Naočnik in Očalnik«, mojstra med detektivs. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon. 15.00 Šport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Mozart: Impresarij, operna enodejanka. 11.30 Literarni listi. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Cecilijanka 83: moški zbor Fantje izpod Grmade, moški zbor Mirko Filej iz Gorice, mladinski zbor iz Mirna, Orehovlj in Bilj. 14.10 Otroški kotichek: Naši prijatelji z repom. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Koncert v cerkvi v Dolini.

Torek: 8.10 Dosje Koprivišče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Proti filmskemu ustvarjanju. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Športna tribuna. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tončka Turk: »Okrogla miza«.

Sreda: 8.10 Športna tribuna. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Mešani zbor Rupa-Peč. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Otroci, zdaj ste na vrsti vi! 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturna srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Prisrčne pozdrave iz... 13.20 Revija ZCPZ iz Trsta 83: Cerkevni zbor Novega sv. Antona, mešani zbor Sv. Jernej z Opčin, Dekliški zbor Devina. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Beležka. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotichek: Na letišči preprogi. 15.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 16.00 V svetu valčka. 17.10 Mi in glasba. 18.00 F. Bevk: »Kozorog«.

V Katoliški knjigarni v Gorici je na razpolago knjiga Staneta Kosa »Stalinistična revolucija na Slovenskem«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEĐ« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEĐ« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.l.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407